13/01/2019

Μαρτυρία Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου για το Άγιο Φώς στα Ιεροσόλυμα

/ Γνώμες

Επιστολη Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου ο οποίος μεταφέρει την προσωπική του μαρτυρία για το Άγιο Φως και απαντά στους πολεμίους αυτού του θαύματος που συντελείται στα Ιεροσόλυμα.

Ακολουθεί αυτούσια η επιστολή:

Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου

Διά το Άγιον Φως

Εν τη Ιερά Μονή Λογγοβάρδας τη 24-5-1954

...Εγώ όμως δεν εταράχθην διότι γνωρίζω ότι υπάρχει άρχων του σκότους, μισόκαλος και φθονερός διάβολος όστις μισεί και διαβάλει τα καλά, λαλεί το ψεύδος, πλανά τους απροσέκτους και ανοήτους ανθρώπους και τους πείθει να

καταφρονούν τας εντολάς του Θεού, να απιστούν, να λαλούν και αυτοί το ψεύδος, να μισούν τους αδελφούς των, να τους διαβάλλουν, να κατηγορούν, να συκοφαντούν. Προς καταστολήν όμως του ταράχου των ημετέρων και των πιστών ψυχών, προς απόδειξιν και αποκατάστασιν της αληθείας, ως μας εντέλεται ο Απόστολος Πέτρος, να είμεθα έτοιμοι προς απολογίαν παντί τω αιτούντι υμάς λόγον περί της εν ημίν ελπίδος, μετά πραότητος και φόβου, συνείδησιν έχοντες αγαθήν, ίνα ενώ καταλαλώσιν ημών ως κακοποιών, καταισχυνθώσιν οι επειρεάζοντες την αγαθήν εν Χριστώ ημών αναστροφήν.

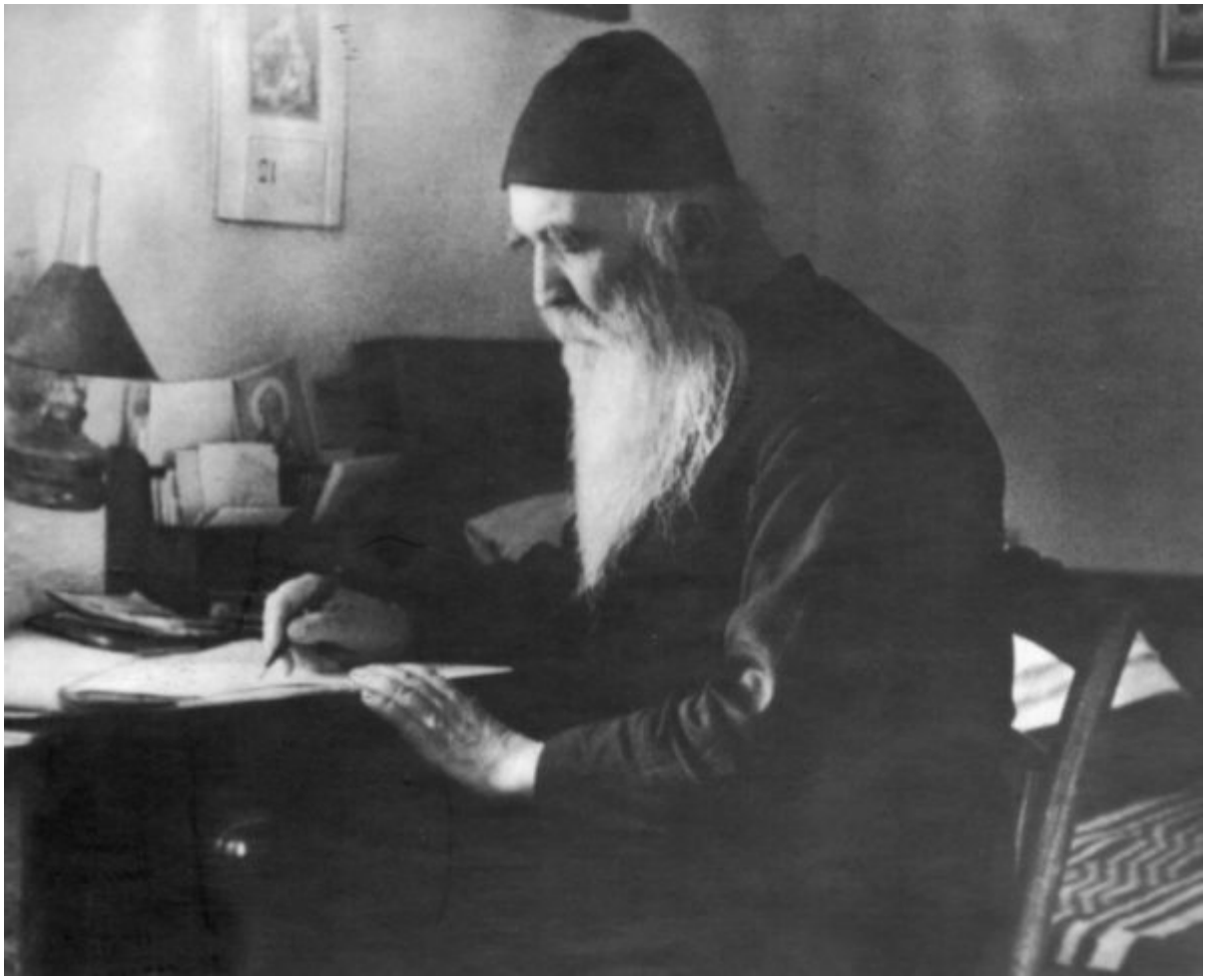

Απολογούμαι:

...Εις το βιβλίον μου «Μέγα και θαυμαστόν προσκύνημα εν Παλαιστίνη και Σινά» εις το περί του αγίου Φω-τός κεφάλαιον «Μ. Σάββατον. Το άγ. Φως», δεν αναφέρω, ότι εγενόμην αυτόπτης μάρτυς, ότι είδον το άγ. Φως κατερχόμενον εξ ουρανού, αλλ' ούτε και δημοσίευμα τι έκαμα, ως νομίζετε, εις ο να αναφέρω τοιούτον τι, ούτε εσκέφθην, ότι το Μ. Σάββατον είναι κινητή εορτή και δεν είναι πιθανόν όπως το θαύμα παρακολουθή το Ιουλιανόν ημερολόγιον. Και διά να βεβαιωθήτε αναγνώσατε μετά προσοχής το βιβλίον μου, το οποίον νομίζω ότι έχετε και θα ιδήτε, ότι όσα λέγει ο κ. Αρβανιτάκης είναι ιδικά του ψεύδη εξερχόμενα εκ του θησαυρού της ακαθάρτου του καρδίας, και εκ των γραφομένων του αποδεικνύεται,

ότι είναι ψευδοπλάστης, ψευδολόγος, ψευδοκατήγορος, υβριστής, φθονερός και ασεβής. Ερωτώ και σε κ. Αρβανιτάκη, ειπέ μοι. διατί επλήρωσε ο Σατανάς την καρδίαν σου ψεύσασθαί σε; ειπέ μοι, εις ποίαν σελίδα του βιβλίου μου, εις ποίον φύλλον, εις ποίον κεφάλαιον γράφω, ότι είδον το άγ. Φως κατερχόμενον εξ ουρανού; δεν εντρέπεσαι; δεν αισχύνεσαι να λέγης και να διαδίδης τοιαύτας ψευδολογίας και συκοφαντίας; Δεν φοβείσαι τον Θεόν; δεν ήκουσας τον Προφήτην Δαυίδ λέγοντα: απολείς πάντας τους λαλούντας το ψεύδος. Δεν τρέμεις να γράφης «ότι ευθύς εξ αρχής πρέπει να τονίσωμεν, ότι ουδέποτε η Εκκλησία μας υπεστήριξεν, ότι πρόκειται περί θαύματος». Αλλά ποίαν εννοείς Εκκλησίαν; Εάν λέγης την Ελληνικήν Ορθόδοξον Ανατολικήν, λέγεις ψέμματα, πλανάσαι, έχεις λάθος. Εάν εννοής την εκκλησίαν σας, την εκκλησίαν των ασεβών, των απίστων, των ορθολογιστών, των μασόνων, των υποκριτών, τότε λέγεις την αλήθειαν. Διότι η εκκλησία σας ουδέποτε υπεστήριξε περί θαύματος. Ενώ η Ορθόδοξος Εκκλησία, η οποία είναι το άθροισμα των χριστιανών, των βεβαπτισμένων εις το όνομα της Αγ. Τριάδος και ενωμένων διά της ομολογίας της αυτής, προς τον αληθινόν Θεόν, πίστεως και εχόντων κεφαλήν και αρχηγόν τον Κύριον ημών Ι. Χριστόν, τον θεμελιωτήν αυτής, αυτοί, ως αληθείς χριστιανοί από αρχαιοτάτων χρόνων, μετά πίστεως και ευλαβείας προσερχόμενοι εις τον Πανάγιον Τάφον, παραδέχονται, πιστεύουν, ομολογούν και κηρύττουν το θαύμα του αγ. Φωτός εκ του ανεσπέρου Φωτός προϊόν. Και εάν, ως λέγης, είδες την εορτήν εγ-γύτατα επτάκις, πώς δεν είδες το θαύμα εκείνο το υπερφυσικόν; Το πώς εκ του Παναγίου τάφου διά του Μακαρ. Πατριάρχου μεταδιδόμενον εις τους πιστούς φως, οι πιστοί αναμμένας έχοντες τας λαμπάδας των το ψηλαφούν με τας χείρας, το θέτουν εις το στήθος, εις το πρόσωπον, το στόμα, τους οφθαλμούς, την κεφαλήν ουδεμία βλάβην προξενεί. το οποίον είδον και εγώ και απορών ηρώτησα τον Μ. Σκευοφύλακα, ο οποίος μοι είπεν, ότι το άγ. Φως έχει θαυματουργικήν χάριν και πιστεύσας, έχων δώδεκα λαμπάδας εις τας χείρας μου αναμμένας, έθεσα κατ’ αρχάς απ’ αυτού τους δακτύλους, τας παλάμας, το έθεσα εις το στήθος, εις το γένειον, το στόμα, τους οφθαλμούς, τα ράσα και ομολογώ, συν πάσι τοις πιστοίς και κηρύττω και θα κηρύττω, ότι είναι θαύμα μέγα, διότι εάν εκείνο το φως δεν είχε θαυματουργικήν χάριν, θα με εφλόγιζε, θα με έκαιε, θα ησθανόμην πόνους δρυμείς και ουχί δρόσον.

Ως φαίνεται ή δεν θα είδες εγγύτατα την τελετήν ή οι οφθαλμοί της ψυχής σου πάσχουν από αορασία, ως πάλαι οι των απίστων Ιουδαίων, οι οποίοι έβλεπον μεν σωματικώς τα θαύματα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, αλλ’ επειδή έπασχον τύφλωσιν ψυχικήν τα διέβαλλον. «Ακοή ακούσετε και μη συνήτε και βλέποντες βλέψετε και ου μη ίδετε» (Ησ. 5, Ματθ. ΙΓ’). Άκουσον δε τί λέγει ο εκ Προύσσης σοφός Χρύσανθος εις το Προσκυνητάριόν του «Περιγραφή της Αγ. Πόλεως Ιερουσαλήμ και πάσης Παλαιστίνης προς καταισχύνην εκείνων οι οποίοι αμφιβάλλουν εις το θαύμα του αγ. Φωτός». Οι Ορθόδοξοι προσκυνηταί, όντες

συνηθροισμένοι εκ των περάτων της οικουμένης, βλέποντες το παράδοξον τούτο θαύμα και μάλιστα οι Ορθόδοξοι Άραβες κράζοντες το «Κύριε ελέησον» κηρύττουσι ανυποστόλως, ότι μία εστίν η πίστις των χριστιανών... Εάν πολλών Αγίων τάφοι και τα λείψανα ενεργούσι οσημέραι άπειρα θαύματα διά της θείας δυνάμεως, μάλιστα εις τας εορτάς αυτών, πόσω μάλλον ο Πανάγιος Τάφος ενώ ετάφη το Θεανδρικόν Σώμα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, να εκβλύζη φως... Εις εκείνους δε όπου κατ' έτος επιδεικνύεται, αυτοί ας το κηρύττουσι, μάρτυρες όντες του μεγίστου τούτου θαύματος.

Ωσαύτως και ο βασιλεύς Ιωάννης ο Κατακουζηνός, ο διά του Αγγελικού Σχήματος Ιωάσαφ κληθείς... Εις πλείονα δήθεν πίστωσιν και ασφάλειαν και του θαύματος δήλωσιν μαρτυρούντος τούτο του Θεού, εξέρχεται φως εξάπτον τας εις τον Τάφον λαμπάδας. Οράς τί οι της Εκκλησίας μας τρόφιμοι φρονούσιν. εντράπου και μη λέγης ότι ανήκεις εις την Εκκλησίαν μας την Ορθόδοξον. Συ πηγαίνεις εις τον άγιον Τάφον ουχί από ευλάβειαν διά να προσκύνησης, αλλά πηγαίνεις ως εχθρός της πίστεώς μας, να δυσφημήσης το θαύμα του Αγίου Φωτός.

Ως προς το βιβλίον μου που γράφεις ψευδώς, ότι διέδωκα δι' αυτού, ότι είδον το άγ. Φως κατερχόμενον εξ ουρανού, άκουσον. Εγώ το βιβλίον αυτό το έγραψα όχι διά να δείξω ότι είμαι συγγραφεύς, ούτε ότι είμαι σοφός και πολυμαθής, διότι είμαι αμαθής, άσοφος και αγράμματος, και ένα μόνον γνωρίζω Ιησούν Χριστόν και τούτον εσταυρωμένον, και εν οίδα, ότι ουδέν οίδα. Το έγραψα μόνον και μόνον διά να ωφελήσω τους αδελφούς χριστιανούς και τα πνευματικά μου τέκνα. Να τους κάμω συγκοινωνούς των μεγαλείων και θαυμασίων των οποίων με ηξίωσε η χάρις του Θεού να ίδω. Να τους μεταφέρω νοερώς, διά της αναγνώσεως του βιβλίου, να ίδουν και εκείνοι με τους ψυχικούς των οφθαλμούς, όσα εγώ είδον με τους σωματικούς. Να χαρή και ευφρανθή η ψυχή των, να θαυμάση και δοξάση τον Πατέρα ημών τον εν τοις ουρανοίς, τον ποιούντα μεγάλα και ένδοξα, θαυμαστά και εξαίσια, και να αγαπήσουν Εκείνον, όστις δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν, Θεός ων, έγινεν άνθρωπος και υπέμεινεν επωνείδιστον σταυρικόν θάνατον, διά να μας ελευθερώση της αιωνίου καταδίκης και να μας χαρίση ζωήν αιώνιον και Βασι-λείαν Ουράνιον. Το έγραψα δε με προσευχάς και πολλά δάκρυα. Ευχαριστώ τον Θεόν, ότι εισήκουσε των ταπεινών δεήσεών μου και δεν απέτυχον της ελπίδος και προσδοκίας μου.

Πολλοί που το ανέγνωσαν πεπαιδευμένοι και σοφοί, κληρικοί και λαϊκοί, πλούσιοι και πτωχοί, εγγράμματοι και αγράμματοι, άνδρες και γυναίκες ωφελήθησαν. Το πρώτον βιβλίον, μετά την έκδοσιν ενεχείρισα εις τον αείμνηστον Χρυσόστομον Παπαδόπουλον, Μητροπολίτην Αθηνών, όστις, όταν μετ' ολίγας ημέρας τον επεσκέφθην, μοι είπε συγκεκινημένος.. Έλαβον από τον κοινόν μας φίλον Αλεξ.

Μωραϊτίδην το βιβλίον σας «Μέγα και θαυμαστόν Προσκύνημα...». οσάκις το αναγινώσκω νομίζω, ότι συνοδοιπορώ μαζί σας εις τους αγίους Τόπους και συμπαρίσταμαι εις τας ιεράς τελετάς και θείας μυσταγωγίας. Σκέπτομαι να το συστήσω εις τον υπουργόν της Παιδείας, ίνα διά διατάγματος εισαχθή εις τα Γυμνάσια. Το ευρίσκω ως αναγκαίον και ωφέλιμον από απόψεως Εθνικής, Θρησκευτικής, Ιστορικής και Γεωγραφικής.... (Σημείωσις εκδότου. ακολουθούν γνώμαι διαφόρων προσώπων τα οποία εκφράζουν την ωφέλειαν που έλαβον εκ της αναγνώσεως του βιβλίου).

...Εάν θελήσω να αναφέρω ημετέρους και ξένους όσοι μοι έστειλον συγχαρητήρια και ευχαριστίας των διά την ωφέλειαν την οποίαν έλαβον εκ της αναγνώσεως του βιβλίου θα απαρτίσω βιβλίον. και μόνον σεις κ. Αρβανιτάκη ευρέθητε να δυσφημήσετε και εμέ και το βι-βλίον μου. Πρέπει όμως να στοχασθής καλώς την αμαρ-τίαν σου, να μετανοήσης και εξομολογηθής. Εις εμέ χωρίς να θέλης έκαμες καλόν, με ωφέλησες ψυχικώς. Έβλαψες όμως τον εαυτόν σου και πολλάς ψυχάς με τας ψευδείς συκοφαντίας σου. Εμέ ωφέλησες περισσότερον από εκείνους που με επαινούσι. διότι εκείνοι με τους επαίνους που μου κάνουν, ωφελούν τον εαυτόν των, εμέ όμως με βλάπτουν. Διότι λέγουν οι Άγιοι Πατέρες, ότι ο επαινών μοναχόν παραδίδει αυτόν τω Σατανά. Με τους επαίνους είναι επόμενον, ως άνθρωπος και εγώ, ατελής και αμαρτωλός να υπερηφανευθώ ή και να περάση από τον νουν μου, ότι κάτι είμαι, ενώ είμαι μηδέν εκ του μηδενός, χώμα, στάχτη, σκώληξ της γης. Εάν υπάρχη τι καλόν εν εμοί αυτό δεν είναι ιδικόν μου, είναι ξένον, της χάριτος του Θεού. Εάν είπω ότι είναι ιδικόν μου έσομαι παράφρων.

Συ, όμως, με τας ψευδείς κατηγορίας με έκαμες άξιον μακαρισμού, και οφείλω να σε ευχαριστήσω. Λυπούμαι όμως διά το σκάνδαλον που επροξένησες εις τους πιστούς και την βλάβην και ζημίαν που προξενείς εις τον εαυτόν σου. και διά τούτο σε συμβουλεύω, ως πνευματικός πατήρ, να μετανοήσης. Διά να συγχωρηθή δε η αμαρτία σου πρέπει συ ο ίδιος, επειδή με απεκάλεσες ευλαβή ψεύτην και ότι διέδωκα, διά του βιβλίου μου, ότι είδα το άγ. Φως κατερχόμενον εξ ουρανού, να αναδημοσίευσης πάλιν, ότι όσα είπες και εδημοσίευσες ήτο ψεύματα και ότι επλανήθης, έσφαλες, μετανοής και ζητής συγχώρησι, από τον Θεόν, από όλους τους ανθρώπους, που εσκανδάλισες, από εμέ που εσυκοφάντησες ψευδώς, και από την Εκκλησίαν, διότι προσεπάθησες διά του δημοσιεύματός σου να απαδείξης, ψευδώς, ότι δεν είναι θαύμα το κατά το Μ. Σάββατον εκ του Παναγίου Τάφου του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εκπηγάζων και εκλάμπον Άγιον Φως.

Κατ’ αυτόν τον τρόπον θα λάβης την συγχώρησιν. Ο Θεός θα σε δεχθή με ανοικτάς αγκάλας, θα χαροποιή-σης τους Αγγέλους και πάντας τους Αγίους, θα χαρο-ποιήσης όλους τους χριστιανούς αδελφούς, θα γίνης υπόδειγμα μετανοίας εις

τους αμαρτάνοντας, θα λύπησης μόνον τον άρχοντα του σκότους και θα του δώσης καιρίαν πληγήν. Μη δειλιάσης, μη εντραπής να μετανοή-σης, σπεύσον, τάχυνον, πριν κινήση κατά σου ο Θεός την οργήν του, πριν έλθη ο θάνατος, πριν κλεισθή η θύρα του Νυμφώνος. Παρακαλώ τον Θεόν και εύχομαι να σου δώση αληθινήν, ειλικρινή και καλήν μετάνοιαν.

Ταύτα αρκετά διά τον κ. Γ. Αρβανιτάκη, διά να τον φέρουν, εάν θέλη εις συναίσθησιν και μετάνοιαν, προς σαφεστάτην απόδειξιν και αποκατάστασιν της αληθείας, έλεγχον, φυγάδευσιν και καταισχύνην του ψεύδους και προς καταστολήν του ταράχου των ψυχών ημών και των σκανδαλισθέντων αδελφών και ειρήνευσιν. Παρακαλώ δε υμάς τα πνευματικά μου τέκνα πρώτον, να κάμετε προσευχήν με την καρδίαν σας, να συγχωρήση ο Εύσπλαγχνος, ο Μακρόθυμος, ο Πολυέλεος και φιλανθρωπότατος Θεός τον κ. Αρβανιτάκην και να τον φωτίση να έλθη εις συναίσθησιν και αληθινήν μετάνοιαν, και δεύ-τερον σας δίδω εντολήν εκ της παρούσης ανασκευής, επειδή είναι μακροσκελής, να την σμικρίνετε, να εκλέξε-τε τα αναγκαιότερα, τα κυριότερα και να τα δώσητε εις την ιδίαν εφημερίδα που δημοσίευσε ο κ. Αρβανιτά-κης… Η εντολή μου επαιτώ να εκπληρωθή.

Μετά πατρικής αγάπης και εγκαρδίων ευχών
και ευλογιών ο Πνευματικός σας
Αρχιμ. Φιλόθεος Ζερβάκος

«Ο όσιος Φιλόθεος της Πάρου
Ο ασκητής και ιεραπόστολος (1884-1980)»
Τεύχος 10. Ιανουάριος – Απρίλιος 2004. Θεσ/νίκη
Έκδοσις: «Ορθόδοξος Κυψέλη»